

Erotik och magi med japanska förtecken

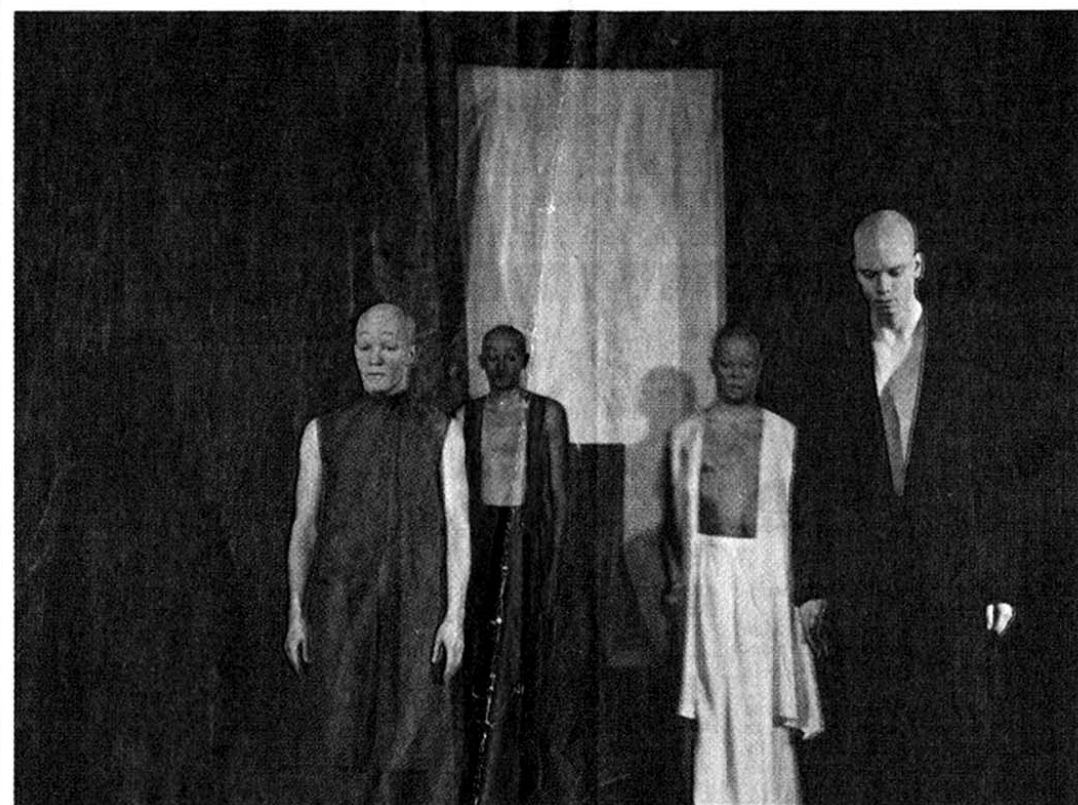
TEATER

Öppna teatern, Blekingegatan 24: Teater Satori med Kärlekens timme. Två moderna no-spel, Hanjo och Fru Aoi, av Yukio Mishima. Översättning: Per Erik Wahlund. Regi: Mikael Lidén. Scenografi: Jeanette Wiman. Medv: Göran Svensson, Mikael Reuterberg, Leif Olberius, Henrik Möller, Dan Raskler.

● Gult ljus lyser upp det kala scenrummet med mörka sidokulisser mot en ljus fond. Ett dovt oroande ljud skapar den rätta känslan, innan aktörerna skrider in på scenen i ultrarapid. Som den gamla japanska traditionen bjuder är alla män. Här med kalrakade hjässor och masklikt sminkade ansikten och uttryck. På ett osökt sätt för de tankarna till den japanska moderna dansgruppen Sankai Juku.

MAGIN INFINDER SIG redan från början när den experimenterande ideella Teater Satori, som både har Pasolini och Pirandello i sitt repertoarbagage, nu iscensatt två kortpjäser av japanen Yukio Mishima under det samlande namnet Kärlekens timme. Per Erik Wahlund har gett både Hanjo och Fru Aoi en skön svensk språkdräkt.

Det är en starkt stiliserad uppsättning, som både i rörel-

Kärlekens timme kallar Teater Satoris sin experimentella uppsättning av två kortpjäser av Yukio Mishima. Enligt japansk no-tradition spelas alla rollerna av män. I öppningsscenen ses Dan Raskler, Henrik Möller, Mikael Reuterberg och Leif Olberius.

seform och spelstil inspirerats av japansk no-teater. Det långsamma tempot och upprepningarna ger en behaglig meditatativ känsla av tidlöshet.

Liksom i den urgamla japanska teatern har man alltså valt att låta alla roller spelas av män, vilket får en dubbelverkande effekt.

Huvudtemat är kärleken, passionen, åtrån. Det undermedvetna och sexualiteten i

dess olika varianter bryter igenom det lyriskt sköna språket.

Som hos Genet är det en oföretagligt socialt förbjuden, destruktivt återhållen passion, där drömmar och verklighet smälter samman. I Hanjo, där man i mitt tycke lyckats bäst, gör till exempel Göran Svensson värdinnan Jitsuko Honda till en magnifik lesbisk matrona, som svartsjukt bevakar sin skyddsling Hanako. Denna är

en ung kvinna som förlorat förståndet i längtan efter en älskare som försvann. Och hon väntar ständigt vid tåget på att han skall komma tillbaka. Henrik Möller gör den unga kvinnan onåbart spröd som en geisha.

KÄRLEKENS TIMME I Mikael Lidéns alltmer drivna regi är nog den mest lyckade uppsättningen som Teater Sa-

tori hittills åstadkommit. Till råga på allt med två pjäser som kanske när allt kommer omkring ändå är mest lämpade som läsdramat.

I dag när allt färre teatergrupper sysslar med just experimentell teater blir sådana här föreställningar en utsökt och exklusiv krydda i den totala teateranrättningen.

ANNA LENA PERSSON